



Історичні персоналії



Аскольд і Дір—перші відомі князі

Як пишеться у «Повісті временних літ», у **852** р. два варязьких ватажки Аскольд і Дір, лишивши дружину свого князя Рюрика в Новгороді, попливли із загонами своїх воїнів униз Дніпром. Оцінивши прекрасне розташування Києва на високому березі річки, вони оволоділи містом, а на полян, що населяли його околиці, наклали данину. У **860** році Аскольд очолив перший задокументований похід Русі на Константинополь.



Олег (бл. **845-912**)

Князь Київської Русі у **882—912** рр., об'єднав північні та південні руські

Землі. У **882** р. Олег оселився в Києві, проголосивши його «матір'ю міст руських».

Олег здійснив переможні морські походи на Візантію **907, 911** рр., уклав вигідні для Русі договори з Візантією, які надавали пільги руським купцям і послам.



Ігор (879–945)

Князь Київської Русі у **912—945** рр., підкорив деревлян і уличів, зміцнив владу київського князя, здійснив походи на Візантію **941, 944** р. І уклав нову торговельну угоду, загинув під час повторного збирання данини з деревлян.



Ольга
(бл. 890—869)

Княгиня Київської Русі у **945—964** рр., підпорядкувала землі деревлян безпосередньо Києву, упорядкувала збирання данини, чітко визначивши її розміри (уроки) і місця зберігання (погости), підтримувала політичні зв'язки з Візантією і Німеччиною.



Святослав
(бл. **935–972**)

князь Київської Русі у **964—972** рр., розширив територію Київської держави далеко на схід, заклав принцип управління державою одноосібним монархом, розгромив Хозарський каганат і Волзьку Болгарію, здійснив два походи на Дунайську Болгарію, загинув у бою з печенігами біля Дніпрових порогів.



Володимир
Великий
(958?–1015)

князь Київської Русі у **980—1015** рр., завершив об'єднання руських земель,
запровадив християнство як державну релігію **988** р.,
збудував систему укріплень
для захисту кордонів від печенігів, налагодив відносини
з Візантією, Чехією, Угорщиною, Німеччиною,
Болгарією,
Римом, започаткував політику «шлюбної
дипломатії».



Ярослав Мудрий
(983?–1054)

князь Київської Русі у **1019—1054** рр., розширив кордони Київської Русі на заході, прийняв перший писаний збір законів «Руська Правда», сприяв Утвердженню християнства, установив династичні зв'язки з Візантією, Францією, Польщею, Угорщиною, Швецією, Норвегією та ін.



Володимир
Мономах
(1053–1125)

Князь Київської Русі у **1113—1125** рр., тимчасово об'єднав під своєю владою більшу частину Київської держави, відновив одноосібну монархію, зміцнив міжнародний авторитет Київської Русі, здійснив переможні походи проти половців, установив династичні зв'язки з Англією, Швецією, Угорщиною.



Ярослав
Осмомисл
(1130–1187)

Галицький князь у **1153—1187** рр., за правління якого Галицьке князівство досягло найбільшої могутності, зміцнив князівську владу й боровся зі спробами бояр утручатися в державні справи, воював з половцями, підтримував дружні відносини з Угорщиною, Польщею, Візантією та ін.



Роман
Мстиславич
(1152–1205)

Князь Галицько-Волинської держави у **1199—1205** рр., об'єднав Галичину й Волинь, поширив свою владу на Київ, придушив опір боярської опозиції, захищав кордони держави від військ половців, литовців і поляків, установив дружні відносини з Візантією та Німеччиною. загинув у війні з Польщею.



Данило
Романович
(1201–1264)

Князь Галицько-Волинської держави у **1238—1264** рр., об'єднав Галичину й Волинь, поширив свою владу на Київ, розгромив німецьких рицарів-хрестоносців біля Дорогочина, завдав поразки військам Угорщини й Польщі під Ярославом, формально визнав залежність від Золотої Орди, був коронований у Дорогочині.



Юрій I Львович
(1252 (1257) – 1308)

Князь Галицько-Волинської держави у **1301—1308** рр., переніс столицю до Володимира-Волинського, домогся утворення Галицької митрополії, прийняв титул «короля Русі», воював з Угорщиною та Польщею, втративши частину Закарпаття й Люблінську землю.



Юрій II Болеслав
(бл. **1306—1340**)

Князь Галицько-Волинської держави у **1323—1340** рр., намагався протистояти експансії Польщі й Угорщини, підтримував союзницькі відносини з Тевтонським орденом і Литвою, загинув внаслідок боярської змови, після чого Галицько-Волинське князівство припинило існування як незалежна держава.



Літописець Нестор
(бл. **1055** – бл. **1113**)

Ченець Києво-Печерського монастиря, письменник,
літописець Київської Русі,
автор і упорядник «Повісті минулих літ», закликав
князів боротися за єдність руських земель.



Іконописець Алімпій
(? — 1114)

Давньоруський живописець, ювелір та лікар, чернець Києво-Печерського монастиря. З **1083** р. Існує припущення, що Алімпій виконував мозаїчні роботи для Михайлівського Золотоверхого собору в Києві, зруйнованого у **1934** р.



Іларіон
(?–1088)

Митрополит Київський та всієї Русі, перший митрополит русин Іларіон уславився також як оратор і письменник, був причислений до лику Святих. Автор твору «Слово про закон і благодать».